

Burundi cere sprijin României

Săptămâna trecută, generalul-maior Germain Niyoyankana, ministrul apărării și al Veteranilor de Război al Republicii Burundi, a făcut o vizită la București, la invitația ministrului român al apărării, Teodor Meleșcanu. Pe lângă discuțiile cu omologul său român, generalul-maior Niyoyankana s-a întâlnit și cu reprezentanți ai Departamentului pentru Armamente, ai Romtehnica, Direcției Management Resurse Umane și alții, discutând chestiuni legate de înzestrarea armatei burundeze, posibil vehicul de stabilitate în mica republică africană ale cărei dimensiuni sunt invers proporționale cu problemele pe care le are. Pentru *Observatorul militar*, în exclusivitate, ministrul Niyoyankana a răspuns la câteva întrebări legate de vizita sa în România.

– Domnule ministru, care este scopul vizitei dumneavoastră?

– Motivul este unul simplu. România are relații de cooperare cu Burundi de foarte mult timp și, deși la un moment dat aceste contacte au scăzut în intensitate, prin prezența mea aici se dorește restabilirea acestor legături, în special între ministerele apărării din ambele țări.

– Ați avut o întâlnire cu ministrul român al apărării. Despre ce ați discutat?

– Am abordat posibilitatea unei cooperări, a unei asistențe din partea României. Țara dumneavoastră este mai dezvoltată decât Burundi și de aceea are posibilitatea de a ajuta statul pe care-l reprezintă. De altfel, acesta este

cadru vizitei mele și, în sensul amintit, am vorbit despre diverse direcții de asistență. Cum suntem o țară proaspăt ieșită din război care, în ultimul timp, a încercat integrarea foștilor rebeli, care nu aveau pregătire militară, ne-am dori ca România să facă un efort pentru

a ne susține în formarea cadrelor. De aceea, prioritatea mea a fost să-i cer ministrului român al apărării să ne acorde asistență în domeniul formării profesionale de bază și apoi speciale. Am discutat și despre asistență de ordin logistic, România având companii care produc material militar, noi dorindu-ne ca România să intre pe lista furnizorilor, în condiții speciale, pentru că fondurile nu ne permit să răspundem așteptărilor tuturor țărilor furnizoare de materiale militare. O altă problemă este că țara

în Somalia, dar contribuția noastră este limitată, datorită problemelor de ordin logistic și, de aceea, am cerut României, așa cum am solicitat și altor țări, să contribuie, dacă pot, la înzestrarea unităților care participă la misiuni în Somalia sau în altă parte.

– Un raport al ONU din 2007 afirmă că, în Africa, costul războaielor este la fel de mare și ca și ajutorul financiar extern. Cum comentați?

– Statistica nu este punctul meu forte, dar cred că este adevărat. Având mereu probleme de securitate implicit cheltuielile legate de domeniul militar sunt semnificative și pot fi văzute cu un ochi critic, pentru că, în general, sunt mai mari decât cele făcute pentru dezvoltare, lucru care nu este normal. De aceea, trebuie să avem un sistem de securitate care să ne permită să reducem cheltuielile militare investind în dezvoltare.

– Care sunt amenințările de securitate cu care se confruntă țara dumneavoastră?

– Amenințările sunt multiple; mai întâi de toate vorbim de o democrație tânără, care încă nu și-a găsit reperele, avem o mișcare rebelă care încă nu a depus armele în totalitate, deși au semnat acorduri de pace, care, însă, nu au fost puse în aplicare – lucru ce permite ca mulți criminali să se ascundă în spatele acestei mișcări rebele, comițând fapte abominabile. De asemenea, Forța Națională de Apărare - armata națională - este încă în formare, fiind constituită din fostele trupe guvernamentale și diverse trupe care s-au aflat la un moment dat de partea rebelilor.

– Care sunt atribuțiile Forței Naționale de Apărare și câți militari aveți sub arme?

– În primul rând, apărarea teritoriului național. În plus, contribuie la dezvoltarea sistemului intern de securitate, împreună cu poliția și alte forțe implicate în apărare. În prezent, suntem în plină perioadă de reformă și încercăm să constituim o forță de apărare care să nu depășească 25.000 de militari, dar încă nu am ajuns acolo, deocamdată facem demobilizări.

– După ce ați discutat cu oficialitățile române, ce așteptări aveți?

– Autoritățile române și-au manifestat interesul de a afla ce se întâmplă cu adevărat în Burundi, care sunt problemele și posibilele soluții, despre care am vorbit într-o atmosferă cordială și au promis să creeze un cadru legal de cooperare. Deocamdată nu avem nimic concret, dar de la acest cadru legal, despre care mi s-a promis că se va întocmi rapid, vor fi gândite acțiunile viitoare. (O.M.)

Ședința ARPIA, despre „multirol”

✉ Locotenent Constantin PIȘTEA
constantinpistea@presamil.ro

Problema achiziției avionului multirol a fost dezbătută și în ultima ședință a ARPIA – filiala București. Subiectul a rămas deschis, participanții considerând că nu dețin date suficiente pentru a se exprima clar în favoarea unuia dintre avioane.

Generalul de flotilă aeriană (r) Gheorghe Păduraru a adus la cunoștința participanților faptul că, în Ianca, s-a deschis un muzeu al aviației – „pe strada Gării, lângă Primărie”. De asemenea, generalul Păduraru a luat inițiativa redactării unui volum despre toți cei care au zburat pe Ianca.

În ultima sâmbătă a fiecărei luni, membrii Asociației Române pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii (ARPIA), filiala București – foști aviatori, militari sau civili – se întâlnesc cu ocazia ședințelor regulate. O sală a Muzeului Militar Național, în care se desfășoară de obicei evenimentul, devine cu această ocazie neîncăpătoare. Invitații cred în puterea

Președintele ARPIA este generalul (r) Iosif Rus. Asociația are 14 filiale, 13 în țară și una în Italia, la Torino. Filialele din România ale ARPIA se găsesc în: Blaj, Bacău, Brașov, Buzău, București, Câmpina, Constanța, Craiova, Galați, Mediaș, Sibiu, Timișoara și Tecuci.

cuvântului și țin să-și spună părerea în legătură cu probleme de interes comun. Privite prin prisma experienței, vorbele lor au greutatea plumbului bacovian și este remarcabil cum oameni care se cunosc de zeci de ani trec peste dificultățile

tipice vârstei înaintate pentru a-și regăsi camarazii și prietenii din cadrul aviației.

Ședința de sâmbătă, 26 ianuarie a.c., a debutat cu o cuvântare cuprinzătoare, susținută de comandorul (r) Mircea Constantinescu, pe tema „24 ianuarie – Sărbătoarea Unirii Principatelor Române”. Mesajul, care fusese trimis de colonelul (r) Constantin Chiper, a primit aplauze, dovădindu-se astfel faptul că patriotismul este viu în inimile veteranilor Aviației Române.

După scurtul cuvânt pe aceeași temă ținut de generalul-locotenent (r) Aurel Niculescu – reprezentantul ARPIA la ședința filialei București, comandorul (r) inginer Potopea Roman a ridicat spre discuție problema achiziției avionului multirol, prezentând și dificultățile întâmpinate de-a lungul timpului de avioanele cu două motoare. S-a căzut de acord că viitorul avion ar trebui să aibă doar un motor, apoi în sală a început concertul pe mai multe voci: „e bun și F-16, dar la pâinea noastră cea de toate zilele...”, „să-l ia pe care e mai economicos”, „tot ce s-a prezentat e bun”, „cine livrează mai ieftin” etc. Nimeni nu și-a exprimat clar punctul de vedere, acuzând lipsa informațiilor în domeniu. Rămâne ca, pe baza unei analize detaliate, într-o ședință viitoare a ARPIA, achiziția avionului multirol să fie dezbătută pe larg.